

Nowele, opowiadania, krótkie formy prozatorskie

<h1>Pierwiosnki</h1>

Asnyk Adam

Dziewczę pierwiosnki zbierało,
Wesołe piosnki spiewało,
A głos jej płynął po rosie,
W dalekim ginał rozgłosie.

spiewała o młodym maju,
Co się przechadza po gaju;
Jak zima przed nim ucieka,
A on jej grozi z daleka,
Rozrzuca jasność i kwiecie
I tak króluje na świecie.
spiewała o tej młodzieży,
Co się dziś bawi w żołnierzy;
Jak ja widziała po błoniu,
Przelatująca na koniu.
Za co się bije, to nie wie,
Lecz dobrze życzy jej w spiewie.
A dalej o Matce Boskiej,
Co się zjawiała wśród wioski
I ludek ciemny poucza,
Co mu najbardziej dokucza
I kto dla niego jest wrogiem,
I kto odpowie przed Bogiem.
spiewała dalej, że z czasem
Stanie lud cały pod lasem
I pożałuje te dziatki,
Co gina jak ścięte kwiatki,
Jako pierwiosnki narodu
Za wczesnie zesze wśród lodu.
Lecz przecie śniegi roztaja,
Sióła się kwieciem umaja,
I lud jak ze snu zbudzony
Stanie dla kraju obrony,
I w wielka zebrany chmarę
Pociagnie za kraj i wiarę.

Kiedy tak spiewa, zza krzaków
Wypada sotnia kozaków,
I woła oficer dziki:
"Dziewczyno, gdzie buntownicy?
Pokaż nam drogę, dziewczyno,
Niech te psy marnie wygina!"
"Bóg cię ukarze, Moskalu -
Odpowie dziewczyna w żalu -
Że na krew ludzka tak chciwy
Krwia zlewasz spokojne niwy
I smutne kładziesz pokosy
Zabitych na lesne wrzosy..."

Nowele, opowiadania, krótkie formy prozatorskie

<h1>Pierwiosnki</h1>

Asnyk Adam

Ja nie wiem, co to za jedni,
Lecz znałam w wiosce sąsiedniej
Matki okryte żałobą,
Więc ich nie zdradzę przed toba".

Słyszac to starszy z siepaczy
Dobył janczarki kozaczej
I kula posłał jej z dala
Odpowiedz godna Moskala.

A twarz dziewczyny pobladła,
U stóp leszczyny upadła,
Krwia się pierwiosnki oblały,
Na ustach piosnki skonały.

Adam Asnyk
26 listopad 1867

[vagina](#)

Od Mateusza do Michała dzień się równa z nocą.